

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/231/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811211081
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811211081.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti žalovanej: V. V., X.. XX.XX.XXXX, L. Y., Z. XXX/XX

o zaplatenie 986,24 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 994,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 895,82 eur od 9.4.2009 do zaplatenia a trovy konania v sume 59 eur a to všetko v mesačných splátkach po 20 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu čo do zvyšku z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť istinu v sume 816,15 eur, zmluvný úrok v sume 121,85 eur, poplatok za výber z bankomatu v sume 20,61 eur, zmluvnú pokutu v sume 12,75 eur, sankčný úrok v sume 5,92 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu v sume 8,95 eur a úrok z omeškania vo výške 0,024% denne z čiastky 816,15 eur odo dňa 9.4.2009 až do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 9.1.2008 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorá zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru XXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom 995,82 eur. Žalovanej bol poskytnutý úver k uspokojovaniu jej priebežných finančných potrieb a žalovaná bola oprávnená čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Žalobca a žalovaná sa dohodli na vrátení poskytnutého úveru spolu s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach. Taktiež sa dohodli na tom, že v prípade oneskorenia s úhradami splátok úveru je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu. V prípade oneskorenia s platením dvoch splátok alebo jednej po dobu dlhšiu ako tri mesiace bol žalovaný na požiadanie žalobcu povinný splatiť celý čerpaný úver. Nakoľko žalovaná nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, žalobca jej dňa 24.3.2009 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 1.126,07 eur, žalovaný po zosplatnení neuhradila žiadnu sumu. Na záver uviedol, že požadovaný úrok z omeškania je nižší ako zákonný úrok z omeškania.

Žalovaná žiadala, aby bola zviazaná len na zaplatenie toho, čo nebolo zaplatené bez úrokov, ktoré žalobcovi nepatria a zároveň požiadala o možnosť úhrady v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, písomnými vyjadreniami žalobcu, výpoveďou žalovanej a ňou predloženými listinami a zistil tento skutkový stav:

Žalovaná uviedla, že sa cez mobil dozvedela, že môže požiadať o pôžičku a takto si požičala 30.000,- Sk, ktoré vracala podľa svojich možností, no bola chorá a potrebovala peniaze aj na lieky, preto prestala úver splácať, žiadala žalobcu o splátky, no ten nesúhlasil, pretože ich považoval za nízke. Úroky, ktoré od nej žiadajú, sú úžernícke, dlh by bola schopná zaplatiť v mesačných splátkach po 20 eur, viacej jej nevychádza, žije len z vdovského dôchodku 196 eur. Žalobca ju v liste zo dňa 22.9.2009, ktorý predložila súdu informoval, že má dlh 1.150,97 eur. Uviedla, že má aj poštové poukážky o úhradách, ktoré predložila súdu.

Žalobca a žalovaná ako klient uzavreli dňa 15.1.2008 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 25.000,-Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach po 959,-Sk.

Žalobca a žalovaná zároveň podpisom tejto zmluvy uzavreli zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 9. a 10. Úverových podmienok . Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniklo klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 9., 10., 11. a 12 Úverových podmienok spoločnosti.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a žalovaná podpisom potvrdila, že je

s nimi oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvárannej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy a súčasne práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I., kedy úver bude po splnení stanovených podmienok klientom čerpaný prostredníctvom úverovej karty.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky a úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba „splátka“), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčnu výšky mesačnej splátky zníženej v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 7 § 3 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená

jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa hlavy 7 § 6 Úverových podmienok v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa hlavy 9 § 1 Úverových podmienok - Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzavretí zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť revolvingový úver za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Klient sa uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere zaväzuje poskytnutý revolvingový úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie úroky.

Zmluvné strany sa tiež dohodli, že už pri aktivácii úverovej karty je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca revolvingového úveru na čiastku stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou (hlava 9 § 4 Úverových podmienok).

Podľa § 6 hlavy 9 Úverových podmienok revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb. Klient je oprávnený čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti poskytnutý revolvingový úver prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak úverová zmluva neustanovuje inak.

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. , pričom v jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného revolvingového úveru a pravidelné poplatky, napr. poplatok za výpis a príp. nepravidelné poplatky ako napr. poplatok za výber z automatu, za blokovanie karty (hlava 10 § 5 Úverových podmienok).

Podľa hlava 11 § 2, § 3 Úverových podmienok k jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jeden držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

V zmysle hlavy 15 § 3, 4, Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 300 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

Podľa hlavy 15 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Listom zo dňa 24.3.2009 označeným ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade žalobca žalovanej oznámil, že v dôsledku toho, že riadne a včas nespláca úver, uplatňuje si svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru a vyzval ju na úhradu sumy 1.126,07 eur v lehote 15 dní od spísania listu.

Zo žalovanou predložených poštových poukážok súd zistil, že táto uhrádzala v prospech žalobcu konkrétne sumy, no časť predložených poštových poukážok predstavovala sumy poukávané k Y. XXXXXXXXXXXX C. F. Y. XXXXXXXXXXXX poštové poukážky v celkovej sume 100 eur.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 13.6.2012 uviedol že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, žalovaná čerpala úver spolu 995,82 eur s rozpisom jednotlivých čerpaní a uhradila celkovo sumu 100 eur v piatich mesačných splátkach po 20 eur. V ďalšom vyjadrení žalobca potvrdil, že žalovaná k úverovej zmluve XXXXXXXXXXXX uhradila 19 splátok po 31,83 eur a na tento úver bola započítaná aj platba žalovanej bez uvedenia VS v sume 20 eur.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 25.000,-Sk (829,85 eur), ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť v 48 mesačných splátkach po 959,-Sk (31,83 eur), no nárok z tejto zmluvy nie je predmetom tohto konania. Uvedená zmluva bola však zároveň zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom 995,82 eur, v zmysle ktorej bola žalovaná oprávnená čerpať finančné prostriedky a tieto potom za dohodnutých podmienok vrátiť. Súd mal za preukázané, že žalovaná úver čerpať a v celkovej sume 995,82 eur, no svoju povinnosť úver vrátiť si nespĺnila, preto žalobca zospatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy a práve nárok z tejto zmluvy je predmetom tohto konania.

Žalovaná uviedla, že úver splácala a predložila súdu aj poštové poukážky preukazujúce jej úhrady v prospech žalobcu. Z takto predložených poštových poukážok ako aj z ostatných predložených žalobcom a jeho písomných vyjadrení však vyplýva, že žalovaná uhradzovala jednak sumu poskytnutú na základe úverovej zmluvy s VS XXXXXXXXXXXX, kde aj z poštových poukážok o úhradách žalovanej je zrejmé, ktoré platby boli poukazované na tento úver a ktoré na úver zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorému bol pridelený VS XXXXXXXXXXXX. Aj žalovanou predložený list žalobcu o oznámení výšky jej dlhu v sume 1.150,97 eur bol listom týkajúcim sa zmluvy s VS XXXXXXXXXXXX.

Podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného má potom súd za to, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá.

Na uvedený právny vzťah je potrebné tiež aplikovať ust. § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z predloženého výpisu ako aj vzhľadom na vyššie uvedené je nepochybné, že na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru žalobca poskytol žalovanej úverový rámec do výšky 995,82 eur, z ktorého preukázateľne vyčerpala žalovaná do zosplatnenia sumu 995,82 eur. Žalovaná zároveň uhradila sumu 100 eur tak ako to vyplýva z písomných vyjadrení žalobcu ako aj z predložených poštových poukážok preukazujúcich úhrady žalovanej k zmluve s Y. XXXXXXXXXXXX, preto ju súd zaviazal na úhradu istiny v sume 895,82 eur.

Čo sa týka úroku z úveru, tak žalobca vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 121,85 eur tak ako bola táto suma uvedená v splátkovom kalendári, resp. prehľade čerpania úveru a jeho úhrady, pričom v charakteristike kreditnej karty Home Credit bola uvedená úroková sadzba 2,21% mesačne, teda 26,58 % ročne.

Zmluva o poskytnutí úveru sa stala v zmysle hlavy 8 § 3 Úverových podmienok platnou podpisom zmluvy a účinnou až okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov. Zmluva bola uzavretá v mesiaci január 2008. Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, ktorý bol 995,82 eur a takto pri minimálnej výške splátky by žalovaný bol povinný platiť mesačne 39,83 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (január 2008 spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 13,82 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 12,7 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,82% ročne za absolútne neplatnú. Vzhľadom na vyššie uvedené má potom súd za to, že nárok žalobcu v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal ho na zaplatenie úroku z úveru v sume 63,36 eur, ktorá suma predstavuje pomernú časť vyčísleného úroku. Žalobcom vyčíslený úrok predstavoval sumu 121,85 eur pri úrokovej miere 26,58% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok mu vznikol len pri úrokovej miere 13,82% ročne, teda žalobca mal nárok len na 52% uplatňovaného úroku ($13,81\% \times 100 / 26,28\% = 52\%$), teda 52% zo sumy 121,85 eur, čo predstavuje sumu 63,36 eur a čo do zvyšku nárok žalobcu na úrok zamietol.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalovaného zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 0,024% denne (čo predstavuje 8,76% ročne) zo sumy 895,82 eur (zo sumy nesplatennej istiny) od 9.4.2009 (deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutý vo výzve na úhradu) do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania požadovaný navrhovateľom neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

Samotný nárok na zmluvné pokuty podľa hlavy 15 § 3, 4 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu so zmluvnou pokutou vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením je klient v omeškaní v prípade omeškania s úhradou splátky úveru, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Za opodstatnený považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za výber z bankomatu v sume 20,61 eur, za vedenie účtu v sume 8,95 eur a sankčný úrok v sume 5,92 eur, ktoré sumy boli žalobcom uplatnené v zmysle príslušných ustanovení zmluvy a úverových podmienok.

Na základe vyššie uvedeného potom súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 994,66 eur pozostávajúcu zo sumy 895,82 eur predstavujúcej dlžnú istinu, vyčísleného úroku z úveru v sume 63,36 eur, poplatku za výber z bankomatu v sume 20,61 eur, sankčného úroku v sume 5,92 eur a poplatku za vedenie účtu v sume 8,95 eur a úrok z omeškania ako tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a čo do zvyšku súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, keď súd jeho žalobu v časti zamietol, no neúspech mal v pomerne nepatrnej časti, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku v sume 59 eur.

Vzhľadom na majetkové, sociálne a rodinné pomery žalovanej jej súd sumu, na zaplataenie ktorej ju zaviazal, spolu s trovami konania povolil splatiť v mesačných splátkach v sume a za podmienok tak ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.